

Jmenuji se Laura Boráros, jsem studentka třetího ročníku Katedry Animované Tvorby.

Kandiduji na pozici člena Akademického senátu, protože považuji za důležité, aby byla při jeho práci zastupována i stanoviska, doporučení a požadavky studentů katedry animace, a také proto, abychom problémy, s nimiž se opakovaně potýkáme, přestali řešit pouze individuálně, ale pokusili se najít jejich dlouhodobá řešení na úrovni organizace celé školy.

Je pro mě důležitým východiskem, že zkušenost a názory stávajících studentů jsou zásadním aspektem, který by měl být při snahách o zlepšování fungování školy brán v potaz.

Mám opakovanou zkušenost, že když se studenti na škole střetnou s určitými praktickými problémy, neexistuje přehledný postup, jak mohou v takových případech postupovat (nebo pokud existuje, nejsou s ním na počátku studia seznámeni). Často se ukáže, že aktuální nepříjemnosti jsou součástí dlouhodobě neřešených záležitostí, se kterými se musí opakovaně potýkat každý nový ročník, protože zkušenosti starších studentů nevedly v dané věci k žádnému posunu. V případech, kdy se sami pokoušíme ujmout iniciativy, býváme odkázáni na studijní oddělení, na paní ombudsmanku nebo na děkanát, s nimiž se snažíme dané téma otevřít, ale poté už většinou ztrácíme přehled o dalším postupu řešení daného problému – nikdo nás neinformuje, nevíme, kde se celé řízení zadrhává, ani to, jak bychom mohli sami pomoci proces urychlit.

Jedna z velmi palčivých otázek, které musíme každodenně řešit, je například velký nedostatek prostoru, kde by studenti animace mohli pracovat. Výtvarné umění je důležitou součástí naší práce, vyžaduje ale vhodný prostor, aby mohlo vniknout. Přestože v rámci celé školy zůstává kapacita řady prostorů nevyužitá, část studentů animace je nucena si vedle podnájmů platit i drahé ateliéry, případně si zřizovat provizorní, často nevhodné podmínky pro práci doma nebo na koleji. Myslím si, že vzhledem k vysoké úrovni práce, kterou naši studenti na škole odvádějí, by si více vhodného prostoru zasloužili. (Podle mých informací tuto otázku neřeší dlouhodobě jen katedra animace, ale i jiné katedry, přesto doposud nebyla v senátu reprezentována).

Dalším velkým problémem je nedostupnost potřebných softwarových programů k práci (jako třeba Adobe) , a protože často musíme pracovat z domova (na škole není místo), výrazně to práci na našich úkolech komplikuje. Když navíc vezmeme v úvahu, že po absolvování školy budeme velmi pravděpodobně s těmito programy pracovat profesionálně, potřebovali bychom se v jejich používání zdokonalovat už během studia.

Protože mnozí z nás jsou zde pouze tři roky nebo i méně, pokud se podobné problémy řeší rozvláčně, často postihnou celé naše studium. Odcházíme pak s pocity frustrace, a po nás přicházejí noví studenti, kteří musí čelit stejným potížím od začátku.

Bylo by fajn mít více jasno v tom, na koho se studenti mohou obracet s jakým typem problémů. I když možností je několik, (ombudsmanka, studijní oddělení, děkanát) není jednoznačné, koho je vhodné vyhledávat, což studenty v mnoha případech od iniciativy odradí a problém tak přetrvává.

Kromě vlastní snahy výše uvedené nepříjemnosti zmírnit bych tedy chtěla dosáhnout toho, aby se pro studenty zpřehlednil a zjednodušil proces nahlašování i spolupráce na řešení problémů, získávání potřebných informací o fázích, ve které se řešení nachází, případně kde se zastavilo, jaké okolnosti mu brání atp.

Je důležité umět brát vážně překážky, kterým čelíme, a věřit, že škola je prostor pro řešení, stejně tak, jako je důležité cenit si své vlastní práce, zkušenosti a myšlenek (názorů).